

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Pogajanja z avstroogersko banko.

Avstrijska in ogerska vlada sta se bili v bančnem vprašanju popolnoma sporazumeli in upati je bilo, da se banka uda, videč složnost obeh državnih polovic. Grof Badeni je bil že vesel, da bode mogel jeseni vsaj jeden del pogodbe z Ogersko predložiti avstrijskemu parlamentu. To veselje je pa splavalo po vodi, zastopniki banke so zahtevali take ugodnosti, da so se pogajanja pretrgala in da je finančni minister Bilinski se celo izjavil, da bodo morali premišljati, da esujejo državno banko. Nam se ne zdi verjetno, da bi se vlada upala tako odločno nastopiti proti židovskim kapitalistom, ki imajo glavno besedo pri banki. Najbrž se bode do seglo kako novo sporazumljenje. Danes ne bomo razpravljali o bančnih zahtevah in njih opravičenosti, temveč hočemo le pogledati, komu bi bilo v korist tako urejenje razmer z avstroogersko banko, kot se je bilo dogovorilo mej avstrijsko in ogersko vlado.

Ogerska bi bila dosegla popolno enakopravnost pri banki. Polovica članov generalnega bančnega sveta bi bili Avstrijci, polovica pa Ogrji. Sedanje jednotno vodstvo na Dunaju bi se razdelilo. V Budimpešti bi se osnovalo posebno ogersko bančno ravnateljstvo. Ta enakopravnost pa nikakor ni opravičena. Ogerska državna polovica pri banki ni tako interesirana kakor avstrijska. Na vsem Ogerskem je samo kacic 1100 delnic avstroogerske banke, dočim jih je samo na Dunaju nad 80.000. Tudi so gospodarske razmere v naši državi povse druge, kakor na Ogerskem, v naši državni polovici je več prebivalstva pa tudi več kapitala.

Nadalje se je dogovorilo, da morajo delničarji od čistega dobička odstopiti vladama namesto dosedanjih 300.000 gld. v bodoče 2 milijona. Pri razdelitvi te svote bi se zopet ne oziralo na to, kako je avstrijski kapital interesovan pri banki. Dosedaj se je ta svota razdeljevala v razmerju 70:30, kakor donašata k skupnim državnim troškom obe državni polovici. Se to razmerje ni bilo za Avstrijo ugodno, če se pomisli, da je pri banki jedva jeden odstotek ogerskega kapitala, ne pa 30%.

Sedaj sta se pa obe vladi dogovorili, da bi se

dobiček razdelil po tem, kolikor dobička naredi banka v vsaki državni polovici. Ta določba bi bila Ogrom odločno na korist. Blizu polovico dobička banka naredi na Ogerskem, seveda z avstrijskim denarjem. Od leta do leta vse poslovanje banke vedno bolj teži na Ogersko. Na Ogerskem, kjer manka kapitala, se obresti banke zmatrajo še za nizke, ko se v naši državni polovici zde že visoke. Ko bi Avstrija imela svojo banko, bi obrtniki, trgovci in posestniki pri njej dobili ceni kredit. Pri sedanjih razmerah pa to ni mogoče. Ker banka na Ogerskem lahko proti višjim obrestim daje denar na posodo, to podražuje kredit v naši državni polovici in to čuti naša obrtnija in trgovina, pa tudi naše kmetijstvo, tembolj ker nekateri drugi narodnogospodarski pogoji pri nas niso tako ugodni, kakor so na Ogerskem. Samostojno ravnateljstvo v Budimpešti, bode gotovo le na to delovalo, da se kolikor je moč bančnega denarja spravi na Ogersko.

Pa še nekaj drugega se je dogovorilo mej obema vladama, kar bi Ogrom bilo v korist. Dosedaj se je letni delež pri dobičku odšteval od dolga 76 milijonov, v bodoče bi se pa v gotovini odšteval obema vladama. Dolg bi pa ostal do konca bančnega privilegija. Po zakonitih določbah pa mora potem Avstrija takoj plačati vsa ta dolga, dočim bi Ogerska šele svojih 30% plačala v petdesetih enakih letnih brezobrestnih obrokih. Pri dosedanjem odpisovanju je Ogerska slednje leto plačala svojih 30%. Po sedanjih visokosti dolga bi Ogerska imela še plačati 228%. Če se pa ta dolg plačuje v 50letnih obrokih se pomanjša za polovico, Avstrija bi torej Ogerski podarila kacic 11 milijonov.

Iz povedanega je pač vidno, zakaj je bila Ogerska tako zadovoljna z novo pogodbo, kajti ž njo se jej je dovolila velika korist. Avstrijska vlada si je menda mislila, da najlože Ogrom kaj v tem vprašanju prijenja. Prebivalstvo se baš v tem vprašanju najmanj razume in se torej ni bati kake opozicije, kakor v drugih stvareh, ako se rešijo Ogrom na korist. Pri kvoti je naravnost vidna korist, a pri banki je pa to drugače. Treba je poznati bančno poslovanje in gospodarske razmere, da se more presoditi, če je kaka določba v korist ali škodo naši državni polovici. Tako je razdelitev deleža po do-

bičku, ki ga napravi banka v vsaki državni polovici na videz šele prav pravična, v resnici je pa hud udarec za avstrijsko narodno gospodarstvo. Iz povedanega je vidno, da mi nimamo povoda žalovati, če se je sporazumljenje razbilo. Le želimo, da bi v bodoče avstrijska vlada proti Madjarom bolj brala avstrijske koristi. Državni zbor bode pa moral dobro ogledati vse predloge o obnovljenju pogodbe z Ogersko, in odločno braniti avstrijske koristi, če noče, da bode nova pogodba na videz ugodnejša, v resnici pa hud udarec za našo državno polovico.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Pogodba z Ogersko. Avstrijski in ogerski vladni krogi so baje prišli do prepričanja, da ne bode drugače mogoče, da se sedanje kvotno razmerje in carinska pogodba podaljša za jedno leto. Vlada že izdeluje dotično predlogo. Za podaljšanje carinske pogodbe je treba dovoljenja parlamenta, dočim kvoto za jedno leto lahko določi krona. Na obnovenje pogodbe v sedanjem državnem zboru nikdo več ne misli, če tudi sta se obe vladi sporazumeli že ob vseh vprašanjih izimši bančno vprašanje, v katerem dela banka ovire. Obema parlamentoma že pohaja doba in zatorej nista več sposobna za rešitev tako važne stvari. Posebno avstrijski parlament ni več za sklepanje pogodbe, ker se je sklenila volilna reforma in je vsled tega sedanjji državni zbor že nekako zgubil pravico do obstanka.

Vpeljava novega civilnopravnega reda. Pravosodno ministerstvo hiti s pripravami za vpeljavo novega sodnega reda. Pokazala se je pa že neka finančna težava. Pri ustnem postopanju odpade mnogo kolekov in vlada sedaj premišljuje, kako bi na drug način dobila nadomestila. Najtežavnejše je pa to, da nikdo ne more izračunati, kako velik bode odpadek pri kolekih. Vlada bi vender rada, da bi državni dohodki pri pravih ne bili nič manjši. Kako bode to uredila, še nikakor niso prav na jasnem. Mislilo se je povišati razsodno pristojbino, a se je ta misel opustila, ker bi to utegnilo vzbuditi nezaupanje pri občinstvu. Vprašanje je težavnejše, kakor se je sprva mislilo. Pri sestavi civilnopravnega reda na to težavo menda še pomislili niso.

Listek.

Žena ubitega bojvnika.

(Črtica iz leta 1848.)

(Dalje.)

III.

Žena je vedla poveljnika jako spretno in opretno k naznačenemu kraju.

Hodili so drug tik drugega, toda tiho in le semtertja je kdo besedico izpregovoril.

Na podnožji gore ustavi se žena, jednemu obeh spremljevalcev vzame bakljo iz rok, drugo pa pomoli poveljniku ter pomigne obema častnikoma, naj se vrneta.

Poveljnik jo pogleda vprašajoč:

„Nečem,“ pošepeče žena, „da bi ta kraj poznal prej kedo drug, dokler nisi oteč.“

„Saj so to moji najzvestejši ljudje!“

„Nikomur ne zaupam.“

„A ti si ženaka — a z menoj sama?“

Žena pogleda vzneseno poveljnika in vzdihuječ de: „V tej črni obleki!“

„In v tej črni uri,“ dostavi poveljnik, in samotno koradita globlje in globlje po črnem hod-

niku, žena naprej, poveljnik za njo s plapolajočima bakljama v rokah, koji sta metali čarobno svetlobo na njijina blede obličja.

V kratkem bližala sta se izhodu gore. Konci gorskega ovinka v boku bujno porašenega grmovja rudečil se je otvor.

Divje zeli in zelena trava so ga zarasle, kamor so v njem segali solnčni žarki. Toda sedaj je zameden s snegom. Otvor je jedva tako visok kot človek, stene njegove porašene so z mahom in s prstjo zakrite, iz nje pa štrle trohneli tramovi.

Žena je korakala naprej do vhoda, odstranjujoč s svojo krasno, belo ročico grmovje in korenine, poveljnik stopal je pa za njo. Skozi zavoj ženskin žarilo je dvoje temnih očij.

„Hodnik je nekoliko zanemarjen in se le težko po njem hodi,“ oglasi se žena, — „a kjer je toliko rok, dá se v nekoliko urah lahko popraviti, da je moč v njem iti naprej.“

„Zdi se mi, da je za topove dosti širok.“

A korakala sta vedno globlje in globlje do osredja gore, spredaj žena v črni obleki s plapolajočo bakljo, za njo poveljnik ogrnjen s sivim plaščem. Na nekaterih krajih je bilo tako gorko sredi gore, kakor poleti opoludne, na drugih pa je

zopet voda v tako debelih kapljah kapala s sten, da je obema premočila obleko.

Sredi predora bil je videti otvor lik ogromno globok vodnjak, ki se je popenjal kvišku kot velikanski dimnik in segal do temena gore, kjer se je odprtina doli stoječima zdela kot štirioglasta zvezda, slabo leskeča v to več nego sto komolcev globoko temno globino — od todi se je pak razprostiral otvor predorov globoko, globoko do srede srca rudonosne zemlje; zgorej je še videti veliko leseno kolo s kljuko, po kojem so se doli v jamo spuščali rudokopi a zopet kvišku nazaj potezali prihajajoči z rudami.

Globoka odprtina doli v predoru zija popolnem nepokrita do strašanske globine.

Tresoč se pogleda žena nanjo.

„Ko sem prvokrat todi šla, nisem opazila te odprtine, kako lahko bi bila pala vanjo!“

Nekoliko korakov naprej tekkel je podzemeljski potok čez njih temno pot.

„A tudi njega tu ni bilo — gotovo so ga napeljavali gori po kaki cevi ali žlebu, le-ta se je razrušil in potok si je zdaj todi proklestil pot.“

Žena ni mogla potoka prebresti, poveljnik jo

Avstrija in Bolgarija. Odnosaji mej Avstrijo in Bolgarijo so jako napeti. Posebno grof Goluhovski očitno deluje na to, da bi onemogočil kneza Ferdinanda na bolgarskem prestolu, ker se je približal Rusiji. Sedanji minister unanijih stvari kaže, da je Poljak, ki ima neko mržnjo do Rusije in pravoslavja. Po našem mnenju je pa tako postopanje kaj malo državniško in ne bode imelo uspeha. Knez Ferdinand je le to storil, kar je želel bolgarski narod sam. Zato pa rovanje proti knezu smatra bolgarski narod za ruvanje proti Bolgariji sami. Pogajanja o trgovski pogodbi mej Avstrijo in Bolgarijo so se razbila največ ob politično nasprotje. Bolgarski odposlanci so že odpotovali z Dunaja in se ne mislijo več povrniti.

Črna gora — velika kneževina. Govori se, da misli knez črnogorski ob poroki svoje hčere Helene proglasiti Črno goro za veliko kneževino. Na to se je že mislilo povodom dvestoletnice črnogorske države, katera slavnost se je za drugo leto odložila. Velevalsti gotovo ne bodo ugovarjale temu povišanju. Jedino v Srbiji bodo malo nevoljni, kajti smatrali bodo to za korak do kraljestva. Črna gora bode gotovo gledala, da se razširi po Balkanu ob ugodni priložnosti. To morda tudi ne bode tako težavno. Da bi Avstrija se pomaknila proti Solunu, proti temu so odločno Rusija, Francija, Italija in najbrž tudi Anglija. Rajše bodo Albanijo privoščili Črni gori posebno sedaj, ko stopi knez črnogorski v sorodno zvezo z italijansko kraljevo rodbino. Italija pa ima v Albaniji velik vpliv.

Poljaki v Nemčiji se vedno bolje zavedajo svoje narodnosti. V Dortmundu je bil te dni katoliški shod. Tem povedom je bil ondu tudi neki poljski shod, katerega se je udeležilo kacic 1000 ljudij. Zahtevali so, da se pošljejo poljski duhovniki v vse kraje, kjer biva dosti Poljakov, celo na Renko in na Ventfalensko. Neki frančiškan je temu ugovarjal, a moral jo je z odra bitro pomesti, drugače bi se mu ne bilo dobro godilo. Poljaki ne puste niti duhovnikom poniževati svoje narodnosti. Končno se je sklenila neka resolucija, ki zahteva, da se tudi v Nemčiji varujejo poljske koristi in poljski otroci v šoli uče poljščine in uči veronauk v materinščini. Nemški listi se jako jeze zaradi tega odločnega nastopa Poljakov.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Ložu, 25. avgusta. (Petindvajsetletnica narodne čitalnice.) Narodna čitalnica je praznovala svojo 25-letnico o jako neugodnem vremenu, pa vžlic temu je vsa slavnost najslajnejše uspela. Vas Stari trg je bila vsa ozaljšana z zastavami in bila sta postavljena dva slavoloka, jeden pri šoli zunaj vasi, drugi pred čitalnico. Vas je imela popolnoma prazniško lice in tudi nje prebivalci so se se slavnostih dni neizmerno veselili. Prvi dan, 22. t. m., ko je ves dan deževalo, kakor da se je oblak utrgal, se je proti večeru razjasnilo, tako da se je mogel mirozov z bakljado vršiti. Taistega udeležilo se je gasilno društvo korporativno, čitalnica z zastavo in mnogo drugega občinstva, tako da se je nosilo do 100 lampijonov. Spreved je šel po celi vasi in je bil imponanten in čarobno lep, navdušenje je bilo velikansko. Po mirozovu je bil koncert, katerega se je veliko število občinstva udeležilo, tako da so

bili prostori natlačeno polni. Postojinska godba je svirala izvrstno in samo slovanske skladbe, kar je na poslušalca napravilo najbolji utis. Ob 11. uri zvečer je bil konec koncerta in se je občinstvo počasi razšlo. — Dne 23. t. m. zjutraj ob 5 uri svirala je godba po vasi budnico še pri dobrem vremenu, ob 8 uri je pa zopet začelo deževati in je deževalo neprenehoma ves dan. Dopoludne zbrali so se gostje v čitalniških prostorih za sprejem dohajajočih društev, osobito za „Ljubljanskega Sokola“. Deputacija starotrske čitalnice je šla Ljubljancem na Rakek nasproti, kjer jih je najprijazneje vzprejela. Drugi gostje in udje čitalnice s predsednikom na čelu čakali so goste zunaj vasi pri slavoloku, da jih dostojno spremijo v vas. Ob 1/11. uri dopoludne pripeljejo se Ljubljancem, oziroma „Ljubljanski Sokol“ s starostjo g. dr. Tavčarjem na čelu. Najprvi pozdravi taiste g. Fr. Petsche kot podžupan starotrske vasi, izrazujoč v imenu vasi veliko veselje o prihodu „Sokola“. Ob jednem jih pozdravi taisti v imenu čitalnice kot nje predsednik, zagotavlja je jih, da so došli k prijateljem, k svojim bratom, kateri jih sprejmejo z radostnim srcem in odprtimi rokami in jim zakliče trikratni „Na zdar“. Za njim pozdravi „Sokole“ dražestna gospd. Viktorija Petsche v imenu loških rodoljubkinj in izroči starosti g. dr. Tavčarju lep šopek cvetlic s trobojnic. Na to se v imenu „Sokola“ zahvali gospod starosta za prelepi sprejem, naglašuje v govoru, da kakor so danes nad Starim trgom zbrani oblaki, tako je tudi politično obzorje te doline temno, da pa pride gotovo dan, ko bode solnce zasijalo, ker luč je močnejše od teme in v znamenji luči se mora zmagati. Na to se je jel spreved pomikati proti vasi. Na čelu godba, za njo čitalniška stara zastava, za njo pa „Ljubljanski Sokol“, za „Sokolom“ čitalniški društveniki z došlimi gosti in tujci, na to gasilno društvo in končno nabroj domačega občinstva. Spreved se je ustavil pred čitalnico, v katere prostorih je bil skupni obed. Mej tem so došli še drugi zunanji gostje, mej njimi jako številna deputacija Postojincev in Cerkničev. Pri skupnem obedu govoril je prvi predsednik čitalnice gosp. Franjo Petsche, opisujoč pomen čitalnic v prejšnjih in v sedanjih časih; omenil neznosnih razmer v dolini in konča govor s trikratnimi „Živio“ kliči na presvitlega cesarja. Za njim se oglasi k besedi podpredsednik g. Jakob Žebre in uazdravi „Ljubljanskemu Sokolu“, imenujoč ga ponos in dika Slovencev. Na to napitnico se zahvali starosta g. dr. Tavčar v daljšem in lepem govoru, omenja razmer na Kranjskem, osobito v naši dolini, ter končuje govor z napitnico na loško dolino, oziroma na skupno slovensko domovino. Za njim nazdravi g. Petsche navzočnemu ljubljanskemu županu gosp. Ivanu Hribarju, imenujoč ga vzormoža in pravega Slovence, ter pozivljajoč navzočnike, naj vsaki hrepeni posnemati njegovo narodno odločnost. Gosp. Ivan Hribar se zahvali za napitnico in popisuje v daljšem govoru važnost čitalnice, pozivlja navzoče, naj se trdno oklenejo taiste v sedanjih resnih časih in jej končno želi lepših in mirnejših časov, nego so sedanjih razburkan in silovit. Mej tem se je zbralo v čitalniških prostorih nabroj občinstva, tako da so bili vsi prostori natlačeno polni in marsikateri ni imel kje poslušati tem manje sedeti. Popoludne ob 1/5. uro pripeljal se je slavnostni govornik drž. posl. g. Anton Koblar od vseh strani najprijazneje pozdravljen in aklamiran in v pravem triumfu upeljan v slavnostno dvorano. Kmalu po prihodu je g. poslanec prevzel besedo. Govoril je krasno, vsaka beseda je segala poslušalcem v srce in v njih unetla nepopisno navdušenje. Ko je govornik končal, dvignili so ga čitalniški pevci na ramena in nosili po dvorani. „Živio“ in „Nazdar“ kliče na govornika ni bilo konca na kraja, vsakdo je hotel čestitat g. poslancu na velikanskem uspehu njegovega govora. Navzočni

domačini, omikanci in kmetje se niso mogli načuditi lepemu govoru. Ko se je polegla šum, nastopili so domači pevci in pevke in zapeli več pesmi, točno po vzporedi. Peli so jako dobro in bili pohvaljeni od vseh strani. Tudi po oficijelnem delu banketa je bilo več lepih napitnic. Tako je čitalnični tajnik g. Ferdo Vigela napil vsem gostom in deputacijam ter se jim zahvalil za udeležbo, g. drd. I. Starec iz Postojine je napil čitalničnemu predsedniku g. Fr. Petschetu naglašuje njegovo odločnost in neustrašljivost v nevarnem boju, gosp. Koblar pa je napil narodnemu ženstvu. Konečno je prečital g. predsednik došle tri pismene in 13 brzojavnih čestitk. Kmalu na to poslovili so se gg. Ivan Hribar, dr. Tavčar in Koblar. Vsi navzoči gostje spremili so odhajajoče gospode z godbo na čelu do konca vasi do slavoloka, kjer jih je v slovo g. predsednik Fr. Petsche pristrčno pozdravil želeč jim srečno pot in ključ jim: na veselo svidenje v kratkem. Spremljevalci so se na to vrnili v čitalniške prostore, kjer se je pričela prosta zabava s plesom, katere se je vdeležilo vse, staro in mlado in ki je trajala pozno v noč oziroma do ranega jutra. Če končno še omenimo, da je bilo navzoče občinstvo zelo zadovoljno s postrežbo, zlasti pa z okusnim skupnim obedom, ter je ta dan vsem ostal neizbrisno v spomin, mislim, da sam prilično opisal slavnost in le želim, da se v kratkem uresniči dogovorjeni novi sestanek v Starem trgu ter zakličem v to ime vsem prisrčni: „Na zdar!“ Do svidenja! Planinski.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. avgusta.

— (Osebnosti) Veliki kapitulat nemškega viteškega reda, tajni svetnik grof Pötteckh pl. Pettenegg se je pripeljal v Ljubljano, da inspicira tukajšnja posestva nemškega viteškega reda; spremlja ga balleiški svetnik pl. Weittenhiller. — Obratni ravnatelj drž. železnice dvorni svetnik Proske inspicira kranjske proge drž. železnice.

— (Nova kaznilnica) Razni listi javljajo, da namerava justična uprava sezidati v Ljubljani novo kaznilnico, a ne na Gradu, nego kje v mestu. Nova kaznilnica se uredi po najnovejšem celničnem sistemu.

— (Na državnem kolodvoru) se odpre s 1. januarjem 1897. l. še jedna blagajnica za osebni promet in se v to svrhu sezida še letos poseben paviljon.

— (Vojaška vest) Včeraj v Ljubljano došla polka odpotujeta jutri, oziroma pojutrišnjem. Pešpolk št. 47. odpotuje jutri zjutraj v Dob, pešpolk št. 27. pa pojutrišnjem čez Domžale in Vransko na Štajersko.

— (Izpred porotnega sodišča) K včerajšnjemu poročilu v našem listu, da je bil Štefan Trojer iz Medvod od obtožbe hudodelstva s preovržno svojega premoženja oproščen, nam je dostaviti, da je tudi soobtoženi ljubljanski trgovec g. Ivan Sevnig bil oproščen, ker so porotniki obe glede njega stavljeni vprašnji jednoglasno zanimali.

— (Izpred porotnega sodišča) Pri tukajšnjem porotnem sodišču vršila se je včeraj obravnava proti 30 let staremu hlapcu Janezu Grošlju z Brda zaradi hudodelstva uboja. Binkoštni ponedeljek zvečer stalo je več fantov, mej njimi tudi Štefan Vodišek pred Lajovičovo hišo na Vačah. Čez nekoliko časa pristopi Lajovičev hlapec Grošelj, veleč fantom: „Spat pojte!“ ter vzame Vodišku klobuk, češ, „dane bom pa jaz klobuke z glave jemal“. Oba imenovana ruvala sta se nekoliko časa za klobuk, a ko je Grošelj potegnil nož iz žepa, zbežal

zadene v naročje, a ona se mu nasloni ljubeznjivo na prsi.

Obličje obeh bilo je zamišljeno in blede.

Nekdaj — vsakako ne bilo bi oblīčje v tacem slučaju tako blede — toda ta črna obleka, to tajno polno trenotje...

Za potokom spustil je poveljnik žensko zopet z naročja.

Kmalu dospeta k drugemu konca predora; tu je bila odprtina popolnem zaprta, in poveljnik je moral odvaliti več težkih kamenov, da bi mogla od todi priti na dan. Kmalu sta se nahajala sredi temnega, gosto zaraščenega gozda.

Iz daljave se je celo semkaj čulo klicanje prednjih straž iz sovrašnega tabora.

Gozd je bil tako temen, da se niti videlo ni iz njega.

„A zdaj vas Bog obvaruj, jaz grem dalje,“ de ženska, podavajoč roko velitelju.

„Kam pa, Hermina? v tem gozdu, v tej noči?“

„Ni to moja prva pot po taci krajih in o takem času. V bližini biva neki mlinar, ki je moj dobri znanec: tega poiščem, ondi se oblečem kmetski in pojdem dalje.“

„Čemu tako hitiš?“

„Vi ste že gotovo na to pozabili, toda jaz ne, ne veste-li, da sem v hiši mojega soproga ostavila moža, ki je umoril mojega moža? K temu hitim. — Z Bogom!“

„Ne pustim te same, Hermina, spremil te bomem vsaj na kraj gozda.“

„Ne zabite, da ste poveljnik 20 000 možem, koje imate osvoboditi, in sicer hitro. Bog z vami! Še mnogokrat se bova srečavala!“

Tajna ženska po teh besedah hiti sama iz gozda, in baklja ji je ugasnila, koje je s seboj pri nesla, ter izgine mej gostim drevjem, koje jedino še je obrnilo v beli zimi svoje temuo zelenje.

Dolgo je zrl poveljnik za odhajajočo, potem se pa obrne, ubere jo nazaj po podzemeljski poti, in ni še bila dolga zimska noč prominula, in že je bil v svojem taborišči.

Takoj pošlje naprej svoje pijonerje, s čudovito hitrostjo zbere svojo vojno, in pot je bila kmalu tako prirejena, da je po njej mogel vesti brez težave in ovire svoje tolpe skozi hrib.

V hipcu se je razlegel nenavadni lomoz po stari hodbi; stoletno temo teh podzemeljskih krajev preplasila je neobičajna svetloba iz tega brloga.

Senca bakelj, ki je padala na levo in desno

po starih stenah odsevala je lik tajni, grozni napisi iz minolih časov.

Poveljniki in častniki so svetili z bakljami delavcem, in vselej, ko so nekoliko kamenov spredaj odstranili, pomikali so se že težki topovi naprej, koje so le težavno vlekli po blatnih tleh — in ko obtiče v blatu, poprimejo vojaki sami za kola, da bi je izvlekli in jim klestili pot.

Vladala je še dolga zimska noč, a že so se nahajali najpogumnejši izmej vojakov z nekoliko topovi pri drugem otvoru. Gostega gozda tema zakrivala jih je pred očmi sovražnikov.

Ko se jame daniti, korakal je hrabri voj po cesti proti Šelakni. Mej tem pričakoval je sovražnik v svojem utrjenem stališči popolnem mirno napada.

A pri prvem strelu iz topa pojavi se sredi gozda za njegovim hrbtom naš voj, in neprijateljski voj, ki ga je hotel zajeti in obkoliti, moral se je umakniti, da bi ne prišel mej dva ognja, in ostaviti oteti voj.

Tako je otel poveljnik svoje kardelo, koje je vsakdo smatral že za zgubljeno.

Zvezda sreče počela mu je v tem trenotji vzhajati na njegovem oblačnem obnebi.

(Dalje prih.)

je Vodišek proti svojemu domu. Kako se je tepež nadalje vršil, ni videl nikdo; a kmalu na to pribežal je Vodišek, držeč z roko za prsa, domu ter povedal, da ga je Grošelj zaklal. Dve uri pozneje je Vodišek umrl. Odkupcija dokazala je, da je smrt nastopila vled otrpnenja srca, ker je nož prerezal srce in žilo privodnico. Obtoženec zagovarjal se je s tem, da je bil popolnoma pijan; iz izpovedi priča pa sledi, da je bil Grošelj res nekoliko opit, a ne tako, da bi ne vedel, kaj dela, da je imel „piko“ na Vodiška in da ga je le nagla jeza zavela k hudodelstvu. Porotniki potrdili so vprašanje glede uboja in sodišče obsodilo je Grošlja na pet let težke ječe, poostrene s jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 25. maja vsakega ka zenskega leta. — Pri drugi obravnavi bila je obtožena 17 let stara Marija Rožič, bivša zapisovalka v loterijski kolekturi Marije Peharc v Trzinu, hudodelstva goljufije in nezvestobe, ker je glasom obtožbe kot zapisovalka stav brez vednosti kolektantije stavila sama po 10 do 15 gld. na teden in dotične svote kot vplačane stave vpisala v tedensko listino, ne da bi jih bila res vplačala, vled cesar je morala Marija Peharc loterijskima uradoma v Gradcu in Trstu plačati nad 500 gld. Vendar se porotniki niso mogli prepričati o krivdi obtoženke, ki je bila vled izreka porotnikov oproščena.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 16. do 22. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 13 (= 21 32 %), umrlih 19 (= 31 20 %), mej njimi so umrli za grižo 1, za jetiko 2, za želodčnim katarom 2, za različnimi boleznimi 14. Mej njimi je bil iz zavodov 1 (= 5 5 %). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli, in sicer: za grižo 1, za vratico 3, za rubečico 2 osebi.

— (Spominska ploča slikarjema umetnikoma Janezu in Juriju Šubicu.) Slovesno odkritje spominske ploče v farni cerkvi v Poljanah nad Škofjeločo dne 8. septembra boče vodilo slovensko pisateljsko društvo. Odbor tega društva nas prosi, da objavimo nasledno vest za vnanje udeležnike: Ljubljanski, oziroma gorenjski vlak dospeta na škofjeloški kolodvor ob 7. uri 52 minut, oziroma ob 7. uri in 25 minut jutraj. Na kolodvoru bodo pripravljeni vozovi, ki se odpeljejo ob 8 1/2 uri proti Poljanam, kamor dospo proti deseti uri. Slavnostni obed boče v dobro znani gostilni gosp. L. Čadežev v Poljanah. Kuvert za jedno osebo stane 1 goldinar. Da ve odbor preskrbeti zadostno število vozov, oziroma sedežev in pravočasno naročiti obed, je neobhodno potrebno, da zve do vstetega 4. septembra število udeležencev. Zato se obrača s tem do onih, ki žele počastiti spomin ranjkih umetnikov, da to sigurno javijo potem listnice do dne 4. septembra g. c. kr. ravnatelju Iv. Šubicu v Škofjeloči. Poznejšim vdeležencem bi odbor ne mogel jamčiti za voz in za primerno kosilo. Popoldni program pričemo pravočasno. Za danes le omenjamo, da je cerkveni govor prevzel g. drž. posl. Ant. Koblar.

— (Domžalska godba) slavila boče dne 12. in 13. septembra v prostorih g. H. Müllerja v Stobu pri Domžalah desetletnico svojega obstanka. Vzpored: 12. septembra ob 8. uri zvečer bakljada in serenada po Domžalah; 13. septembra ob 4. uri jutraj budnica potem vzprejem došlih gostov in društev na kolodvoru; ob 9. uri maša na Goričici; ob 10. uri spreved po Domžalah; ob 4. uri srečanje z mnogobrojnimi debitki, potem velik koncert domžalske godbe. Ustopnina 10 kr., člani društva v društveni opravi so ustopnine prosti. Darila se hvaležno vzprejemajo. Čisti dohodek je namenjen za nabavo novih instrumentov.

— (Pevsko društvo „Glas“ v Sodražici.) Novoustanovljeno pevsko društvo „Glas“ v Sodražici priredi dne 30. avgusta t. l. veselico in proslavo slovesnega otvorjenja društva v prostorih gospoda Fajdige z naslednjim vspeedom: 1.) Pozdrav predsednikov; 2.) D. Jenko: „Molitve“; 3.) Slavnostni govor; 4.) P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, četverspev; 5.) „Šolski nadzornik“. Šaloigra v jednem dejanju; 6.) Narodne pesmi: a) „Bom šel na planince“, b) „Oj ta soldaški boben“, c) „Je pa davi slanica pala“, d) „Bag je ustvaril zemljico“. 7.) Tombola; 8.) J. Čermernan: „Društvena himna“; 9.) H. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan“; 10.) Prosta zabava. Pri vseh točkah učarja tamburaški zbor. Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopnina 30 kr. od osebe. Čisti dohodek je namenjen za napravo društvene zastave.

— (Pobegnil) je prisiljenec Peter Köferle, star 41 let, doma v Št. Lorencu v šmobernem okraju na Koroškem. Delal je blizu Trzinu z več drugimi prisiljenici, a delo mu ni dišalo, zato je preabil ugodno priliko in odnesel pete. Orožniki ga sicer zasledujejo, a doslej brez uspeha.

— (Korupcija na Krasu.) Te dni smo poročali o zanimivi obravnavi, katera se je vršila pri tržaškem sodišču. Obtoženi so bili komeški župan

Kovačič, njegov svak Abram in mnogo drugih kmetov iz Komna, da so pri občinskih volitvah volilce podkupovali. Obravnava je pokazala, kolika korupcija vlada na Krasu, a osvetlila je tudi, kako je bilo mogoče, da sta pri zadnjih deželnozborskih volitvah na Goriškem propadla kandidata društva „Sloga“. Čitatelji naši se gotovo še spominjajo, da so prve volitve volilnih mož bile za Slogina kandidata ugodne. Sežanski okr. glavar grof Schaffgotsch je pa te prve volitve razveljavil in sedaj sodno obsojeni župan Kovačič je „izposloval“, da so bili pri drugi volitvi voljeni možje pristajši Schaffgotschevih kandidatov. Prav ti komeški volilni možje so odločili, da Slogina kandidata nista bila voljena. Tržaška obravnava je torej tudi hud udarec in moralna obsodba grofa Schaffgotscha.

* (Olomuški nadškof rehabilitiran.) V olomuškem „Pozoru“ čitamo: „Mnogo listov prijema olomuškega nadškofa dr. Koha, ker porablja baje le popolnoma neznatno svotico svojih velikanških dohodkov v plemenite svrhe. Ti napadi so daloma neopravičeni, kar svedoči najnovejša, plemenita in poštenovalna odredba nadškofa. Nadškof je dal namreč te dni 10 000 gld za popravo — svoje kočije“. — Olomuški nadškof ima letnih dohodkov okoli poldruga milijona goldinarjev.

* (Vihar.) Včeraj popoldne se je v Pragi razglasila vremenska prognoza: v sredo dež in vihar, v četrtek dež in hud vihar. Prvi del te prognoze se je že izpolnil. Na Dunaji je včeraj divjal močan vihar, kateri je napravil precej škode. Vihar je zlomil staro drevo, katerega odlomljeni del je padel na nekega 79letnega starčka in ga ubil. Danes dežuje in sicer — kakor se brzojavno poroča — malensko po celi osrednji Evropi.

* (Grozen samomor.) V Pragi je 63letna soproga imovitega posestnika, Frančiška Roth na strašen način končala svoje življenje. Šla je od obeda v kuhinjo, polila obleko s petrolejem in jo užgala. Ko sta prišla nje mož in nje hči v kuhinjo, našla sta starko v plamenu. Valjala se je po tleh, da je plamen švigal na vse strani in tako grozno kričala, kakor da je od bolečin že zblaznela. Ko sta mož in hči ugasila ogenj, je bila starka že mrtva.

* (Nevarna pošiljatev.) Mizarski mojster Choura blizu Piseka na Češkem je bil predvčerajšnji ugodno presenečen, ko se mu je dostavil od pošte lep karton, poslan z Moravskega. Sila radeveden je odprl škatljo in — strahoma odskočil. Iz škatlje se je dvignil nenavadno velik gad in siknil proti mizarju. Spoznavši silno nevarnost je bil Choura toli previden, da je gada z roko udaril po glavi tako, da je odletel v stran in zadel ob stroj s tako silo, da si je zdrobil glavo. Gada je mojstru Chouri poslal neki mizarski pomočnik, da se maščuje, ker ga je bil Choura zaradi raznih malih tatvin iz službe pognal.

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 16. nasledujo vsebino: Osmo skupščina „Zaveze slov. učit. društev“; dr. Bezjak: Slovniška teorija Kerneva; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; Društvo „Selbsthilfe“ štaj učiteljstva; M. Slekovec: Zgodovina ljudstverske šole; Listek; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti; Natečaji.

Brzojavke.

Ruski car na Dunaji.

Dunaj 27. avgusta. Vse mesto je za vzprejem carja in carinje bogato okrašeno. Kolodvor severne železnice je okičen z zelenjem in z avstrijskimi in ruskimi zastavami, dvorni čakalni salon je jako ukusno in elegantno prirejen. Od severnega kolodvora do cesarskega dvorca so na obeh straneh vseh ulic postavljeni z zastavami okičeni mlaji, kateri so zvezani z girlandami. Na obeh straneh mostu, ki vodi iz Leopoldovega predmestja v notranje mesto, sta postavljena dva velika obeliska, na vrhu vsakega je pričvrščen ruski carski orel. Na Schwarzenbergovem trgu sta postavljena dva prekrasna slavoloka, nad katerima je baldahin. „Ring“ je krasno okičen z girlandami in zastavami, pa tudi vse druge ulice so lepo okrašene. Vreme je ugodno, dasi oblačno.

Dunaj 27. avgusta. Točno ob 1/2 11. uri se je na severni kolodvor pripeljal posebni vlak, s katerim sta se pripeljala ruski car in carinja. Na kolodvoru so se zbrali že ob 8/10. uri vsi nadvojvode in njih soproge, izvzemši nadvojvodi Evgena in Otona, katera sta komandirala na Schwarzenbergovem trgu postavljeno vojaštvo. Točno ob 10. uri sta se pripeljala cesar in cesarica na kolodvor. Ko je zadonelo znamenje, da se bliža dvorni vlak, sta cesar

in cesarica z vsem spremstvom zapustila peron, na kolodvoru stoječa častna kompanija je prezentirala, godba je zaigrala rusko himno „Bože carja hrani“, cesar in vsi moški navzočniki so salutirali. Še ko se je vlak vozil, so skočili z vlaka kavkaški kazaki, oblečeni v škriataste uniforme, in pred carjevim vagonom spustili podnožnico, ondi pričvrščeno. Carinja je stopila prva iz vagona, njej je sledil car. Cesar, oblečen kot general ruskega keseholmskega polka, na prsih Andrejev red, je pristopil k vagonu, pomagal carinji, da je stopila na tla in jej poljubil roko, dočim je car poljubil cesarici roko. Cesarica je v tem pristopila k carinji in jo dvakrat poljubila, dočim je cesar objel carja in ga poljubil. Car je bil oblečen v uniformo svojega avstrijskega polka, carinja je imela preprosto modro toaletto, cesarica in nadvojvodinja Štefanija sta bili oblečeni črno. Cesar je potem predstavil carju in carinji navzočne nadvojvode in nadvojvodinje ter druge dostojanstvenike, car pa je cesarju in cesarici predstavil svoje spremstvo. Car se je posebno dolgo pogovarjal z nadvojvodo Francem Ferdinandom d'Este in z nadvojvodinjo Štefanijo, cesar pa z ruskim ministrom unajjih del knezom Lobanovom. Vožnja s kolodvora v cesarski dvorec je bila kakor kak triumfalen spreved. Na „Ringu“ je bilo postavljenih 40.000 vojakov v paradnih uniformah, ljudstva pa se je zbralo na stotisoče po vseh ulicah. Občinstvo je povsod gromovito klicalo „Hoch“. Vzprejem je bil v vsakem oziru presijajen in jako slovesen. V cesarskem dvorcu so bili zbrani vsi ministri, na čelu jim grof Goluchowski, grof Baden in baron Banffy, ter drugi državni in dvorni dostojanstveniki, katere je cesar predstavil carju in carinji.

Dunaj 27. avgusta. Veliko ogorčenje, sosebno v dvornih in političnih krogih obuja skrajno breztačno in za cesarja naravnost žaljivo postopanje protisemitov, kateri so povsod, koder se je vozil cesar s svojimi gosti, demonstrativno kričali „Hoch Strobach“ in tudi sicer v zadnjem vozu vozečega se župana Strobacha na vse mogoče načine aklamirali. Vso to demonstracijo je komandiral princ Liechtenstein.

Dunaj 27. avgusta. Car in carinja sta ob polu 1. uri zajutrovala pri ruskem poslaniku grofu Kapnistu. Potem sta obiskala rusko cerkev, katera se zdaj gradi. Občinstvo ju je na celim potu jako živahno aklamiralo.

Dunaj 27. avgusta. Pri vzprejemu državnih in dvornih dostojanstvenikov je car posebno dolgo govoril z ministrom Goluchowskim. Ob polu 4 je car v posebni avdijenciiji vzprejel ministre Goluchowskega, Krieghammerja, Kallaya, Banffyja, Badenija, Fejervarya in Welsersheimba.

Carigrad 27. avgusta. Uradno se poroča, da so se tukajšnji Armenci uprli. Naskočili so otomansko banko in umorili mnogo navzočnih uradnikov. V dveh delih mesta so začeli pleniti in ubijati. Mej prebivalstvom je zavladala nepopisna panika. Trgovci so takoj zaprli vse prodajalnice. Avstrijski poslanik baron Calice je telegrafično prosil varstva za avstrijsko pošto. Vojaštvo in policija se ne ganeta. Ustaši so razstrelili več bomb. Na stotine ljudi je bilo ranjenih, dve osebi sta bili ubiti. Mrlički se odvažajo na tovornih vozeh. Evropsko prebivalstvo je silno preplašeno in se boji krvavega klanja mej inozemci.

Carigrad 27. avgusta. Armenci imajo poslopje otomanske banke popolnoma v oblasti. Zabarikadirali so se v njem, iz okna pa streljajo na policijo. Tudi v Galati je nastala revolucija. V Psamotiji so ustaši ubili več sto ljudi. S francoskih vojnihih ladij, ki se mudé v pristanu, so se izkrcali vsi vojaki, da ščitijo francoske podanike.

Dunaj 27. avgusta. Goluchowski je knezu Lobanovu sporočil o današnjih dogodkih v Carigradu. Poročilo je na Lobanova naredilo največji utis.

Zahvala.

Iskrenim čutom veselja na lepem izidu slavnosti, ki se je dne 15. avgusta t. l. v Brežicah vršila, polni priprave, da bi s svojimi skromnimi močmi ne bili dosegli tako sijajnega uspeha, podvizamo se, izraziti svojo hvaležnost vsem onim, ki so slavnost omogočili in nas podpirali, vzlasti pa slavnim pevskim društvom „Slavec“ iz Ljubljane, „Merkur“ „Sloga“, „Sloboda“ iz Zagreba, „Jeka“ iz Samobora, delavskemu pevskemu društvu iz Celja, ki so pripeljali svoje obilne moči in z izbornim petjem očarovali poslušalce, slavnima sokolskima društvoma iz Zagreba in Celja za izborna telovadba, akad. društvom „Triglav“, „Slovenija“ in „Prokop“, č. slavnostnemu odboru v Brežicah za velike, trudopolne priprave, č. g. Čičeku za darovanje slavnostne maše, č. g. župniku Mesičku, ki je vodil petje pri maši, velec, g. prof. Vilharja za vodstvo pri koncertu, c. in kr. vojaški godbi št. 53 iz Zagreba in njenemu kapelniku g. Dvořaku za krasne koncertne komade, vsem gostom in pevcem, ki so prišli iz daljnih pokrajin Slovenije izvrševati svojo narodno dolžnost, slovenskim časnikom, ki so slavnost gorko priporočali, slavnemu upravitelju „Narodnega doma“ za priprave prostora in končno vsem, vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je slavnost v prospeh in povzdigo slovenske pesmi, na slavo in čast slovenskemu narodu tako veličastno vršila.

Ptuj, dne 20. avgusta 1896.

Odbor „Slovenskega pevskega društva“.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Mare Brzovič zemljišče v Brašljevi (v drugi) dne 29. avgusta v Metliki.

Jerneja Premrova posestvo v Stranah, cenjeno 2130 gld. (v tretji) dne 29. avgusta v Senožečah.

Emila Weberja, bivšega tovarnarja v Hrastniku, pri posestvu v Lipoglavu vključena pravica kopati kamen (barit), cenjena 20 gld., dne 29. avgusta in 5. oktobra v Ljubljani.

Jerneja Tonija posestva v Utiku, cenjena 186 gld., 80 gld., 60 gld., 70 gld. in 93 gld., dne 29. avgusta in 29. septembra v Kamniku.

Simona Zajca posestvo v Št. Jakobu, cenjeno 1652 gld., dne 31. avgusta in 5. oktobra v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

26. avgusta: Antonija Trefalt, železničarja hči, 2 leti 8¹/₂ meseca, Marije Terezije cesta št. 10, božjast. — Ana pl. Anreiter, nadkontrolorjeva hči, 24 let, Mestni trg št. 24, splošna zlezna tuberkuloza. — Viktor Grabnar, davkarjev sin, 3 dni, Cojzova cesta št. 2, oslabljenje.

V hiralnici:

24. avgusta: Jožefa Papež, sodarjeva žena, 46 let, za udotrpom.

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	731.6	17.5	sr. svzh.	del. jasno	
27.	7. zjutraj	732.9	14.7	sl. jvzh.	oblačno	0.5
	2. popol.	733.9	13.2	sl. sever	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 17.4°, za 0.3° pod normalom

Dunajska borza.

dne 27. avgusta 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	75	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	75	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld.	50	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	20	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	25	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	40	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	962	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	365	gld.	—	kr.
London vista	119	gld.	65	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	65	kr.
30 mark	11	gld.	73	kr.
30 frankov	9	gld.	51	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	25	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	64	kr.

Dne 26 avgusta 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	200	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	75	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	gld.	20	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	491	gld.	—	kr.
Papirnatih rubelj	—	gld.	26	kr.

Na prodaj je kobilica

pramasta, popolnoma krotka, lipicanske krvi, domače izreje, v 4 letu, nad 15 pestij visoka, nvožena, vsakemu delu vajena, zlasti dobra kolesarica in bi bila pripravna tudi za jahanje.

Na Drenikovem vrhu.

Fran Drenik.

(2871—3)

V Knežjem dvorcu

se prodaja vsakovrstna

opeka, železnina, okna, vrata itd.

Več se poizve na lici mesta ali pa pri lastniku Valentinu Accetto, Trnovski pristan št. 14. (2773-10)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva

tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom in proti utrjenju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 stekleničica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanaestorica 3 gld. 50 kr.

Dobiva se (2560—11)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (1705-196)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 6 min. po moči osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 16 min. jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hob, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brezence, Gurk, Genuvo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hob, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osončni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 62 min. jutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Brezence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri jutraj osončni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 11. uri 28 min. popoldne osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipkega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genuva, Gurke, Brezence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osončni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osončni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 26 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 8. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Zaradi slabega zdravja dam v najem prodajalnico

vso prodajalniško pripravo, mešano blago in dobro upeljano trgovino klepljanih šipk (špic) v idriji h. št. 280.

Fr. Žust.

(2866—3)

Jabolka za mošt

kupujem cele vagone. Cena naj se mi naznani. — Vzprejem tudi

dva dijaka

kmetskih starišev na hrano in v stanovanje. Plača 12—14 gld. na mesec.

(2842—3)

Janko Ev. Siro v Kranju.

Trgovina z mešanim blagom

in trgovina z deželnimi pridelki

v dobro obiskanem zdravilišču Rogatec-Slatina, kjer je tudi velika župnijska občina z močno obljudeno okolico, z dobro idčo kupčijo, se takoj odda pod ugodnimi plačilnimi pogoji za nizko najemnino. (2812—2)

Vprašanja naj se pošiljajo Ivanu Lösohnig-u v Šmarji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein).

Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici
slovesno praznuje
otvoritev novozgrajenega poslopja
„dom gasilcev“
ter svojo

dvanajstletnico

in
blagoslovljenje društvene zastave
v nedeljo, dne 30. avgusta 1896. leta

Vzpored:

1. Na predvečer, v soboto dne 29. avgusta: Serenada, zatem koncert pri g. Hirschmanu.
2. V nedeljo zjutraj ob 5. uri: Budnica.
3. Od 9. do 10. ure predpoludne: Vzprejemanje gostov.
4. Ob 10. uri: Sprevod po mestu.
5. Pred cerkvijo: Blagoslovljenje zastavo.
6. Sv. maša v župni cerkvi.
7. Sprevod iz cerkve k novi shrambi.
8. Otvoritev hiše in blagoslovljenje.
9. Ob 12 uri: Vaja na mestnem trgu.
10. Ob 1. uri: Banket na vrtu gospe Klinarjeve. *)

Popoldne:

Ljudska veselica na posestvu g. Kosmača:
Godba, ples, petje, otroška zabavišča, streljanje na dobitke, srečkanje, balon, bicikliška dirka, igre, umetni ogenj.

Ob 7. uri zaključek kegljanja in streljanja in razdelitev daril. Strancem, ki želé drugi dan izleteti na Bled, kakor tudi vsem, ki hoté tu prenočevati, je skrbljeno za prenočišča in vozove.

Odbor usoja si tem potom najljubše vabiti v prvi vrsti vsa domača tovariška društva, da si pri tej priliki ogledajo stavbo, ki je te vrste sedaj na Kranjskem največja, ter vabi nadalje k mnogobrojni udeležbi te slavnosti vse prijatelje domačih društev sploh, da nas s svojo navzočnostjo počasté.

V Radovljici, dne 20. avgusta 1896.

(2870)

*) Kuvert za slavnostni banket stane 1 gld. 50 kr., kuvert za moštvo 50 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Usojam se, slavnemu občinstvu naznanjati, da sem otvoril
na Poljanski cesti šte. 31
veliko zalogo raznovrstnih koles

posebno priporočam najljubša (2786—6)

„Styria“-kolesa

katera so obče jako priljubljena in kot izvrstna poznata, po najnižjih cenah.

Obrabljena, dobro ohranjena „Pneumatik“-kolesa prodajam po 70—100 gld.

Ravno tam nahaja se mehanizirana delavnica, in se prevzemajo vsa v to stroko spadajoča popravila. K obilnemu nakupu se priporoča

Franjo Čuden

Ljubljana urar in juvelir Mestni trg.

Ustanovljena leta 1854. **A. Praschniker-ja** Ustanovljena leta 1854.

c. kr. privilegirana, večkrat odlikovana

Portland- in Roman-cement-tovarna

v Kamniku na Kranjskem

priporoča po nizkih cenah svoj izborni, določbe avstr. društva inženjerjev in arhitektov daleč presegajoč izdelek.

Mnoga spričevala c in kr. vojnih oblastev, železniških društev, pristansko-stavbanskih uradov in zasobnih podjetij o trajnosti in trdnosti naših cementov pri porabi pri vodnih stavbah in za visoke stavbe so na upogled pripravljena. (2788—6)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.